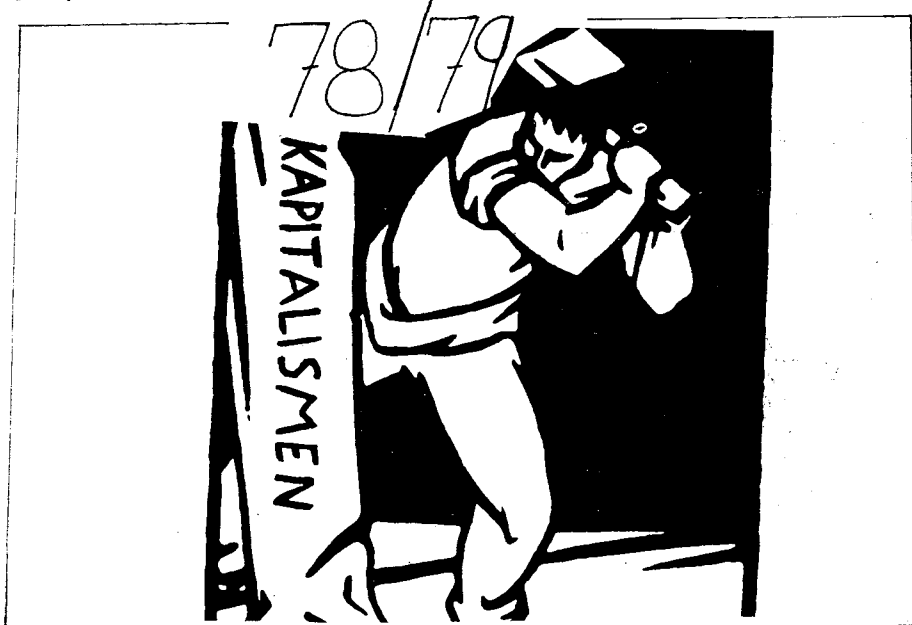

TIL NOV. NR.
VEDLEGG

BERETNING

FRA

DISTRIKTSSTYRET

FRAMLAGT FOR OG TATT TIL
ETTERRETNING AV ÅRSMØTET HØSTEN 79.

I INNLEDNING:

Etter at årsmøtet i distriktet nå er avholdt sender vi nå ut det forrige DS's beretning .. Denne beretninga er omarbeida utifra de forberedende møtene som blei avholdt på forsommeren, og hovedsakene i laga's merknader er forsøkt innarbeida.. Dette har ført til at en god del av B. er helt ny

Beretninga prøver ikke å gi noen full oversikt over DS sitt arbeid. Vi mener det ville være altfor omfangsrikt. I steden prøver vi mer enn i det forrige utkastet å rette beretninga

II SITUASJONEN NASJONALT OG INTERNASJONALT I KORTE TREKK

Partiet arbeider ikke i noe vakuum. Verden endrer seg uavhengig av oss, og vi må stadig tenke utifra at situasjonen er endra. Utviklinga i verden siden forrige årsmøte har gjort at kravet til egen analyse er større

inn på å lære av organisasjonsarbeidet - fordi vi mener at dette er det området som mer enn noe annet trenger oppsummering og korrigerering. Med denne innrettinga lar vi med vilje en del andre saker, som i og for seg er viktige nok, ligge.

Vedtektenes § 5 pålegger DS å legge fram ei beretning om sitt arbeid for AM. Dette har blitt gjort, og AM valgte ikke å gå gjennom den foreliggende Beretninga i detalj, men tok Beretninga til etterretning. Det betyr at denne B. ikke er AM's beretning, men utelukkende står for det forrige DS sin regning.

AM's vedtak i forbindelse med Beretningsdiskusjonen står i november '08.

enn før - endringene skjer fort. Innafor den internasjonale kommunistiske bevegelsen har det vært store brytninger. I Norge har situasjonen i klassekampen stillt helt andre krav enn først i 70-åra. På mange vis har

har partiet hatt vansker med å tilpasse arbeidet sitt etter den endra situasjonen i verden , i Norge og blant partimedlemmene. DS vil ikke i sin beretning legge opp til noen analyse av utviklinga siden forrige ÅM. SK sin landsmøtebevegelse ihøst og venter, og diskusjonene ellers i partiet får dekke det behovet. Vi i bare i helt kort telegramstil trekke fram endel hendinger som har betydning for å se viktige trekk i den verden vi har ~~xxx~~ arbeidet i siden forrige ÅM.

INTERNASJONALT

I tida siden våren 78 har verden vært prega av store endringer og stor uro. Sovjet har vært på offensiven. De har starta kolonikriger pr. stedfortreder i Eritrea og Kampuchea, de har grepet inn i Afganistan gjennom statskupp. De driver agressjon og truer seg fram ~~sk~~ stadig flere steder. Vietnam's åpne angrep på Kampuchea, og opprettinga av quislingstyret der har åpna en utilslørt annekasjonspolitik fra Vietnam's side med avgjørende støtte fra Sovjet.

Samtidig har USA's tilbakegang blitt mer og mer tydelig. I Nicaragua og Iran var det umulig for USA å sette inn tropper.

I det sørlig Afrika har USA's stilling blitt svekka. I Kina har de måttet oppgi støtten til Tawan-regimet. Sovjet står fram som en stadig mer overlegen supermakt i forhold til USA. Dette har ført verdenskrigen nærmere. Den tredje verden har fortsatt gjort viktige framganger i kampen mot supermaktene. Sovjets fadese i Zaire, og USA's i Iran er eks. på det. Supermaktene har ikke lyktes i å splitte den 3.verden i FN - til tross for gjentatte forsøk.

I Midtøsten har det foregått kraftige intriger fra begge supermaktene for å få økt kontroll - Sovjet gjennom å kjøpe opp ulike regimer, USA gjennom forsøkene på "fred" og anerkjennelse av Israel.

Samtidig står mye uavklart : Sovjet møter sterk motsand - f.eks. i Afganistan og Eritrea. I Kampuchea og i FN/ den alliansefrie bevegelsen har Sovjet og Vietnam lidd store tap og antagelig blitt mer diplomatisk isolert.

I Midtøsten er det ulike tendenser som bl.a. har slått ut i OPEC's nye framstøt og en raskt økende betydning av islam. I Europa har både EEC og i Øst-Europa (Romania og Jugolavia

vist klare tiltak for mer uavhengighet overfor supermaktene.

Alt dette gjør verden "ny". Gamle sjemaer kan ikke nyttes firkantadet kreves stadig analyse av hvordan verden endrer seg for å kunne legge opp en kommunistisk politikk.

I Kina har det blitt gjennomført store indre endringer. De har starta en storstilt økonomisk utviklingsplan store endringer for å styrke demokratiet, og store endringer i bedriftsorganiseringa og i fagbevegelsen. Resultatet av denne utviklinga har ennå ikke sett, og det står fortsatt mye igjen i arbeidet med å analysere KKP's tiltak. Men til nå tyder alt på at vi ser en styrking av sosialismen i Kina, gjennom oppgjøret med 4-badens politikk. Utenrikspolitikken til Kina har gjort store gjennombrudd. De har makta å slå en kile inn i Sovjets innflytelse på Balkan, i Romania og Jugoslavia, Kina har presset USA til anerkjennelse, og drevet en aktiv og til nå banebrytende oppdemningspolitikk mot Sovjets ekspansjonsplaner f.eks i Iran, Japan, Indo-Kina osv.

En viktig ny utvikling er Vietnams aggresjon mot alle nabolanda - også Kina, og Kinas politikk med militær-

straffe-ekspedisjon inn i Vietnam.

I den internasjonale kommunistiske bevegelsen er den viktigste hendinga at APA har stått åpent fram som et reaksjonært parti, og at dette har utløst store forandringer, og svekninger i bevegelsen.

NORGE

I Norge har klassekampen vært berørt og prega av krise. Tariff-oppgjøret ifjor med lønnsnedslag, regjeringens politikk med lønnsstopp og aktiv nedleggingspolitikk har rammet arbeiderklassen. Det har vært et stort antall streiker og aksjoner mot dette - bl.a i Nordsjøen og Polstreiken. Aksjonene ved Tandberg har også vært viktige. Den politiske reaksjonen har kjørt fram en sterkere rasistisk hets det siste året. Det har vært flere forsøk på å slå til mot ytringsfrihet og demokratiske rettigheter - f.eks. listesaka og skuespillerstreiken.. I løpet av sommeren 78 skjedde en lang rekke sovjetiske provokasjoner mot Norge, og disse bidro til å snu opinionen mot Sovjet i Svalbard spørsmålet.

Også i Midtøstenspørsmålet har det

vært en endring i folkeopinionen som slo ut i de massive protestene mot fredsprisen.

En viktig sak for oss er at det hele tiden har vært et nedsving i student og ungdomsbevegelsen, dvs. lite bevegelse blant ungdommen.

Det har også vært en klar tendens til større oppslutning om partiet Høyre - en slags generell vridning vekk fra det mange oppfatter som "sosialisme".

Videre har det utvikla seg en ny bølge av politisk interesse for miljøspørsmål, knytta til vassdrag, olje, atomkraft og fisk.

III VIKTIGE OPPGAVER I PERIODEN

Vi vil her ta opp endel viktige trekk for partiet i distriktet i perioden 78/79.

OPPSUMMERING AV ARBEIDET MED DEN FORRIGE ÅRSPLANEN.

Den forrige årsplanen stillte arbeidet med ungdommen som hovedoppgave, dernest anti-byråkratkampanja og verving. For en stor del blei dette arbeidet oppsummert i den forrige beretninga, men nå

når vi har fått det mer på avtand kan det være lurt å gå tilbake å se på endel av de erfaringene vi fikk gjennom det arbeidet. Spesielt gjelder det ungdomskampanja. Det er heva over enhver tvil at vi oppnådde endel i ungdomskampanja. Vi utvikla en god del ideer og linjer for en revolusjonær ungdomspolitik, vi fikk reist endel, ungdom til kamp og vi gjennomførte en del tiltak som styrka RU, bl.a. "onkel"-systemet. Dette skjedde først og fremst som et resultat av grundige politiske disk. på ungdommens betydning for revolusjonen. Samtidig er det nå klart at dette i stor grad var midlertidige framganger, som på ingen måte var noen garanti for varig framgang. Det viser situasjonen i ungdomsarbeidet nå.

HVA GJORDE VI FEIL ?

I årsplanen dengang blei det gjennom antibyråkratkampanja, stillt oppgava med arbeidsdeling, spesialisering og kamp mot ideer av typen "alle gjør alt". En viktig årsak til feila i ungdomskampanja ligger i at vi ikke fullt ut klarte

å løse disse problemene.

Fortsatt stod linja med bort-delegering og lite hjelp og rettleiing. Vi utvikla ikke virkelige spesialister på området. Vi fostra ikke bevist Ru-kadern , og spesielt dobbeltmedl. , slik at de , når partiets virksomhet med nødvendighet måtte konsentreres om andre ting , kunne bygge videre på de positive erfaringene som var gjort. På denne måten blei kampanja et "skippertak" som etterlot ei lekk skute med et svakt mannskap. Disse feila stod både i DS og i avdelingene.

I tillegg overvurderte vi mulighetene til å få til noen stor bevegelse blant ungdommen. Det var en gjennomgående svakhet at vi mangla grep om at bevegelsen blant ungdommen var en annen enn for ti år sida.

Dette er feil vi kan lære mye av , og som det er nødvendig å korrigere. Klarer vi ikke å utvikle spesialister kan vi risikere at det samme skjer med KK-kampanja. ~~Klaxxxxxxixkkexåxkvikkkxs~~

I tillegg må vi lære at langsiktig kaderplanlegging er nødvendig. At et stort antall "onkler og tanter" er trukket ut av oppgavene sine viser dette.

I mange tilfeller vil det være riktig å gi slike oppgaver til mindre erfarne

kamerater, og gi de hjelp til å utvikle seg til spesialister på sitt område. Dette vil bety å utvikle flere ledende kamerater, og på den måten bli i stand til å lede og drive arbeid på flere områder samtidig.

Sli det nå er viser praksis at vi ikke er istand til å lede ungdomsforbundet.

En del kamerater reiser spørsmålet om ungdomskampanjen i hovedsak var bra, og noen konkluderer med at den ikke var det. Det kunne være fristende for DS å "henge seg på" denne konklusjonen. Kommentarer fra avdelinger peker på at DS maler for lyst, og partiformannen konkluderer også slik i september TF. Vi vil likevel ikke ta stilling til det - fordi vi mener at vi ikke har foretatt nok undersøkelser. Vi mener også det er rett å la det ligge, la det åpnet, og heller prioritere å gå dypere på andre områder.

ARBEIDET MED "KLASSEKAMPEN"

Jubileumskampanja var vellykka for distriktet. Håndslag gikk i mål med 150 %, abonnementskampanja med 120%. Løssalget lå derimot etter.

Det har ikke minst vært svært ustabilit, noen plasser gjør det svært bra andre har ennå ikke kommet ut av startgropa.

Etter at jubileumskampanja blei avslutta (I8/2) kom varsler om at kampanja gikk inn i en ~~dy~~ djup bølgedal. F.o.m. april-fornyngene gikk ab^onnentverving netto helt i stå - og det viste seg umulig å forsvare det som var vunnet til da. Det viste seg at KK-arbeidet glapp ut i den tida I.mai var hovedoppgave, og at det vokste fram en trøtthet blant partimedlemmene for å drive arbeidet fram. Dette slo også ut i løssalg og innsamling. Det vøste seg at det var store organisatoriske problem med å få til en stil med arbeidsdeling, og at "ildsjel-prinsippet" vanskelig kunne drive fram arbeidet så lenge problemene med å få entusiasme for verving ikke ble løst. Det var også en stil med svært svakt grep om den reelle stoda i kampanja lokalt.

Noe som førte til at det ikke var mulig med kontroll/oppfølging. Foran kampanja mai/juni førte dette til at "en god ting var blitt til en dårlig" i kampanjen, og mulighetene for å nå målsettingene var ikke tilstede.

Spørsmålet om KK skal fortsette som dagsavis - og hvor mye vi er villige til å satse (f.eks. er vi villig til å godta varig statsstøtte?) er det fortsatt uenighet om i partiet.

Partileiinga si rolle.

Det ville vore meiningslaust å handsame KK utan å skjå på det ansvaret som ligg på partileiinga når det gjeld avisas søge. Det er SK utantvil som må ta hovudansvaret for dei feila som har vorte gjort. (Vi viser til meldinga frå SK til alle medlemmar om partiøkonomien og den seinare sjølkritikken.) Det er derfro lite å klaga DS for på dette, men det er samstundes eit faktum at vi ikkje har hatt nokre eigne lokaleanalyser av stoda. Dette har ikkje gjort ~~så~~ betre.

DS si leiing av kampanja.

ei rask innsamling då det vart kjent at at partiøkk. låg skjult an. Dette gjorde at fylket vårt tok leiinga og vi drog med oss Oslo i ein kappestrid. Det er vel rett å seie at dette tiltaket var viktig for den farta som Handslag fekk.

Alt i uke 46 vart det gjort vedtak i DSAU om at KK var hovudoppgava - noko som resulterte i at i at ei anna oppgave måtte vike - ungdommen.. Dette er ein naudsynt og rett måte å endre ein plan på, og vedtaket viste seg å halde stikk i lang tid frametter.

Det er også nedsett ein KK-ansvarleg i DS. DS har tatt initiativet til at KK-koneferansar er halde i ulike områder av distriktet. Gjennom desse konferansane og gjennom artiklar iKOS , har DS freista å gi konkret veiledning og idear på korleis KK-kampanja kan drivast

På den andre sida er det utvikla alt for lite av vitenskaplig jobbing med kampanja. Sentralt er det oppsummert at dørsal gir betre resultat enn sal frå standDette er stikk i strid med erfaringane frå fleire plassar i distriktet, og det vil vera ei viktig oppgave å finne ut ~~korx~~ kva for feil vi gjer i dørsalet.

DS har til nå også nådd kort i diskusjonar og gjennomføring av "ildsjel og spesialist"prinsippet. Dette er eit nøkkelsp.m. i kampanja.T.d. er det slik at DS sjølv ikkje har ein slik spesialist til å drive fram kampanja, ein som sjølv har mykje og framskreden erfaring frå kampanja. Til no har det i hovudsak vore skippertak som har gjeve framsteg. Utviklinga av ekspertar er naudsynt for å koma ut av dette uføret.

I dag er dette den viktigaste veiskapen i kampanja. Eit resultat av denne er at vi i liten grad til no har makta å stable på beina levedyktige KK-grupper. Ein må å kunne slå fast at DS til no har jobba for fjernt frå avdelingene. Dette har mellom anna ført til at vi har vore for almenne i fastsettinga av målsettingar, og i for liten grad har fulgt opp og kontrollert at målsettingane blir oppfylgd.

Fra mars til mai var Imai-jobbinga hovedoppgave i distriktet.Dette falt sammen med at hovedførninga av KK-abb. skulle foregå, samt i ig med at presset utenifra på partiet var svært sterkt - bl.a. sto Kina i Vietnam og ganske stor usikkerhet rådet. Dette var en situasjon DS takla dårlig når det gjalt KK. Det var en klar tendens til å la KK-arbeidet gli ut, og til ikke å møte problemene som oppstod. Antagelig kunne ikke dette ha snudd tilbakegangen til framgang - men mangelen på initiativ avdekket en viktig sv akhet hos DS Kampanjen på forsommeren fikk liten gjennomslagskraft fra DS sin side.

Etter sommeren har DS starta en ledelse gjennom UDS-ene og utvalgte lag. Det er ennå for tidlig å ~~så~~ se om dette gir mer grep om arbeidet, men det er i det minste sikra et løpende grep om utviklinga av abonnents- og løssalgststillene, og jevnligte møter med de ansvarlige. I alt viser erfaringene at KK ikke kan drives på det nåværende nivået uten at store deler av partiet og DS har det som en stor oppgave.

ARBEIDERKLASSEN OG KRISA

Arbeiderklassen har kommet i en utprega defensiv stilling i forhold til borgerskapets politikk med å velte byrdene av krisa fra seg. De store faglige "begivenhetene" har vært tvungen voldgift og lønnstopp. Kampen mot nedlegginger, permitteringer og oppsigelser har stått i sentrum i distriktet. Når det gjelder lønnstoppen og tvungen voldgift har ikke DS vist nok initiativ for å reise kampen. Som en viktig understrøm ø partiet innså mange kamerater ikke alvorret i disse angrepa. Tenkinga var sånn : "Vi kan ikke vente noe annet fra kanten allikevel." , og mange tok angrepa bare som en bekreftelse på vår analyse av sosialdemokratiet og borgerskapet. Når dette er sagt så må det også sies at vi gikk i spissen for de vedtaka som blei fatta som blei fatta mot tvangstiltaka, og enkelte mindre grupper var også ute i politisk streik.

Kampen mot ~~nedlegg~~ nedlegginger, permitteringer og oppsigelser.

Kampen mot permitteringer, nedlegginger og oppsigelser har vært de største kampene i arbeiderklassen i distriktet , både i helsesektoren og i industrien. Mange store bedrifter har vært trua med nedlegging , og flere har blitt nedlagt, men ikke uten sverdslag. I denne kampen har partiets "kriseprogram" vist seg å være høyst uferdig og parolene i "kriseprogrammet" er svært almenne. Vi har i stor grad mangla paroler, linjer, taktikk og oppsummeringer - dette har klart svekka partiets kamp mot virkningene av krisa. Vi er heller ikke flinke nok til å analysere de nekelte tilfellene konkret. Partiet er alment dårlig skolert i politisk økonomi, og vi har ikke vært flinke nok til å analysere bedriftsbudsjetter etc. Derfor har vi stått svakt rusta til å stille de rette parolene og argumenter for disse.

Tandberg-saka har stillt en rekke sp.m. til vår krisepolitikk som krever svar. Hvordan ser vi på arbeidernes "egne selskap"? Revisjonistene kjører nå dette fram nærmest som ei almen parole som vil løse krisene - et eks: er Strømmen Sveis. På Tandberg var det stor stemning for for å danne et eget selskap , uten at de hadde illusjoner om at de aleine skulle drive denne butikken. Vi støtta dem i opprettinga av selskapet fordi vi så det som et bra politisk utgangspunkt for å presse regjeringa til å opprettholde arbeidsplassene. Vi gikk imot ideen om "folkeaksjeselskap". Svakheten ved Tandberg var at der ikke blei fulgt opp med politiske aksjoner for å presse regjeringa. Vi jobba for å få til dette men lyktes ikke.

Strømmen Sveis er oppretta etter revisjonistisk mønster med at arbeiderne skal styre bedriften sjøl , og SV sprer en masse illusjoner om at dette skal bli en sosialistisk øy i et kapitalistisk samfunn. Vi skal ikke gå imot dette selskapet nå når det først er oppretta , det ville være å falle arbeiderne i ryggen. Vi bør støtte dem , men samtidig må vi advare mot de illusjonene de blir pumpa full med.

Tandberg saka stiller også sp.m. ved om parola "Ingen oppsigelser" er holdbar i alle tilfeller. Er vi mot alle oppsigelser? Er vi mot oppsigelser av snyltende direktører, er vi mot absolutt alle oppsigelser i det høyre småborgerlige skikt?

Nei ! Vi kan være for at en del av disse folka mister jobben. Sp.m. er :Hvor går grensa ? Er vi imot enhver oppsigelse av arbeidsfolk ved en bedrift når det kan dokumenteres at ikke alle trengs ~~sk~~ for å ivareta produksjonen, og oppsigelsene er nødvendige for å ivareta produksjonen ? Hvor går grensa mellom opportunisme og en revolusjonær faglig politikk i slike tilfeller ?

Sp.m. om hvilke allianser arbeidsfolk skal kunneinngå i kampen mot nedlegginger har vært mye framme. Venstrelinja har vært at en ikke skal inngå i allisner med noen borgere. Dette ville svekka flere av de kampene distriktpartiet har vært opp i , og kjørt flere i "dass" Denne ikke-allinse holdninga er nok drevet tilbake nå. Problemet hatr heller vært å beholde ledelsen i kampen i klubbene og ikke gi den fra seg til andre grupper.

Når det gjelder linjesp.m som alternativ produksjon , proteksjonisme så skal vi ikke ta opp dem her. Det må bare slåes fast at partiet må avklare sitt forhold til disse sp.m. Det er også viktig for å kunne gi revisjonistene et tilsvar.

Også på store helse arbeidsplasser har det vært reist kamp mot nedskjæringer. Det er eksempler på vellykka kamper hvor vi har gått i spissen. Hvor fagforeninga gjennom kampen har utvikla seg mye, hvor kampformerne har blitt utvikla, og hvor kampen har gitt bra resultater.

Boligkampen.

Dette har vært et neglisjert fekt. Delvis skyldes dette bevisst nedprioritering, delvis at vi mangler politikk på dette området. Vi mener det , i forhold til årsplanen har vært rett å prioritere denne kampen ned.

Posisjoner i fagforeninger og klubber.

Partiet har styrkasin stilling i arbeiderklassen i perioden. Vi har for en stor del gjort opp med sekteriske feil venstrefeil hvor vi slo mot arbeideraristokratiet som en blokk, og hvor vi så på fagforeninger som skueplasser for hardeslag mot alle som ikke var enige med oss.

Partiutbygginga.

I perioden har vi også utvikla partiets organisering i arbeiderklassen. En langt større del av partiet er idag innretta på særeget arbeid i klassen. Dette har alt nå begynt å gi resultater.

Hvordan har DS leda krisearbeidet ?

Kampen mot krise har stillt store teoretiske og politiske krav til distriktspartiet. DS har kommisert direkte ved flere av de største kampene både i industrien og i helsesektoren, og har bidratt til å utvikle linjene og høsta mye erfaring DS har også tatt initiativet til konferanser og fellesfraksjoner for å utvikle både de kampene som har vært og for å oppsummere og lære slik at vi seinere står sterkere. DS hadde også ei tid et stående kriseutvalg.

Dette blei nedlagt da partiplanen blei lagt om slik at arbeidet med krise blei lavere prioritert.

Men det må slås fast at ,til tross for dette, så har DS undervurdert behovet for å lære opp eksperter på dette området og for å dra igang og utvikle linjekamper om partietskrisepolitikk.

Vi har fungert relativt bra når akutte situasjoner har oppstått , men i liten grad evna å utvikle partiets jevne og daglige faglige arbeid. Vi er ofte kommet inn i bildet først når nedlegginga e.l. har vært et faktum. Dette skyldes delvis at kapitalistene holder opplysninger tilbake for å hindre kamp , men også seindrettighet i distriktspartiet og DS.

IV ARBEIDET MED PARTI-ØKONOMIEN

Situasjonen i partiøkonomien har vært kritisk, og partibedriftene har stått og står i fare.

AVDELINGENES ØKONOMIARBEID.

Innsamlinga hadde bra driv i første delen, det kom inn mye penger. Det var en understrøm at det var mye rot - lite organisatorisk grep om kampanja. Fra våren var det svakere resultat, lite grep om at alt som s. i gjøres skal dekkes, og for innadretta stil.

I kontigentarbeidet har medlemmene økt innbetalingene ut over de anslagene DS bygget på i fjor.høst. Dette har gitt DS et visst spillerom. Svakheten her er at penga kommer inn seint og rotete. Det peker på at mye avhenger av enkelt personer - at det er lite sikring og kontroll.

Mange kamerater har motsigelser på de store avvika som har stått i partiet - særlig på SK's takling av disse. Dette er underbygd av den raske omlegginga av KK's holdning til statsstøtte i juni.

På bakgrunn av den alvorlige situasjonen og endringa av økonomiarbeidets plass i årsplanen tok DS endel tiltak for å styrke arbeidet på kort sikt for å avverge krisa.

Vi gikk i spissen for en rask oppfylling av målsettinga for jubileumkampanja. Vi sendte ut direktiv for å bedre innbetalingsrutinene, og for å få bedre orden i avdelingenes innbetalinger. DS har også gjort en del for å få bedre sin egen økonomi

gjennom bedre og mer systematisk jobbing med regnskap og bokføring. Ledelsen i DS har gjennomført en sentral diskusjon om linjer i økonomiarbeidet. Det blei fatta vedtak i DS om at øk. ansvarlig i DS har ansvaret for å gjøre undersøkelser og å legge langsiktige planer for økonomiarbeidet sammen med endel øk.ansv. i utvalgte lag. Dette har ikke blitt fulgt opp. Grunnlaget for dette er både feil i DS som helhet, i organets evne til å kontrollere at vedtak blir satt ut i livet. At øk.ansv. i DS i tillegg fikk en ny og stor oppgave var også en medvirkende årsak. Det største ansvaret ligger imidlertid på økonomiansvarlig og det manglende ~~ansvar~~ arbeidet denne kam. har gjort. I praksis jobba ikke denne kameraten med hovedopp. si i en lengre periode til tross for at oppgava blei prioritert høyt.

I fjor høst bevilga DS et stort beløp til partiet sentralt.

Konklusjon : DS har tatt endel tiltak for å rette på viktige svakheter. Disse har imidlertid hatt en for teknisk karakter og aldri sikra en reell politisk ledelse av øk.arbeidet. Det blir viktig framover å kontrollere at partiets vedtak faktisk blir satt ut i livet, og ikke forblir på papiret. DS har fortsatt bare et alment grep om øk.arbeidet. Ledelsen og kontrollen med laga er svak. Dette er et område som trenger grundig korrigerings.

V

KAMPEN MOT BYRÅKRATIET

Det forrige AM slo fast at det hadde vært framgang i arbeidet med å korrigere byråkratiet i partiet, men det var ingen grunn til å slappe av. DS behandla byråkratiet spesielt i mai/juni-78, i utkjøret av årsplanen, og i januar. I den årsplanen som går nå (skrevet i vår) vedtok DS at kampen mot byråkrati ikke skulle prioriteres inn spesielt i planen, men at det skulle jobbes spesielt med problemet. Videre at det fortsatt var et betydelig byråkrati, særlig i DS sin ledelse av distriktet. Det blei samtidig nedsatt en undersøkelses-kommisjon som skulle jobbe med å rydde opp i en del særlig grove feil.

Har så partiet kvitta seg med byråkratiske feil siden forrige AM? Vi ønsker å konsentrere oppmerksomheten på spesielt tre områder: arbeidsdeling, henvendelser og kritikk. Dermed er det ikke sagt at vi der andre områder som uviktige, men vi ser allikevel disse tre som særs viktige. Vi sikter derfor ikke inn på å gi noen helhetlig analyse av byråkratiet.

ARBEIDSDELING.

På pluss sida:

DS har $\frac{1}{2}$ kjørt dette som linje både hos seg sjøl og i laga.

- Det er nådd en del, både med spesialistlag, og med arbeidsdeling i laga.
- det er utvikla en del på metoder for ledelse, særlig møter for spesialister i ulike lag.
- Det virker som om arbeidsdeling er en vei å gå. Det gir anledning til å konsentrere arbeidet, og det gjør det mer nødvendig å få med folk utafor partiet.

På minus sida:

Det står fortsatt mye igjen, mange sliter fortsatt med "alle gjør alt" stil. Det er et problem å få folk til ulike oppgaver, og et problem å se i øynene at det er rett å prioritere ned en del arbeidsoppgaver når en spesialiserer lag og enkelt personer på enkeltoppgaver.

Det er også tendenser til "slutt" slik at spesialistene ikke interesserer seg for andre saker enn sine egne.

Vi står fortsatt i startfasen i arbeidet med å samle og spre erfaringene med arbeidsdeling innfor partiet, og det er enda mange problemer som fortsatt står uløst. Det er ulikt nivå mellom laga i dette arbeidet.

Alt i alt mener DS at vi har gått framover på dette området i perioden, og at vi har lagt grunnlaget for å komme videre. Arbeidet med KK-gruppene kan være en prøvestein på å løse problemer av denne sorten i laga.

HENVENDELSER.

På pluss sida :

- DS har styrka kontakten med SK på hendvendelser. Det betyr at saker kommer forttere fram - også overføringer - og det er bedre mulighet for kontroll.
 - DS har styrka arbeidskapasiteten sin til å svare på hendvendelser fra laga siden i vinter. Dette har ført til at det har blitt svart på mye mer.
 - har kjørt fram som linje at alle lag skal ha personlig kontakt.
- Det har vært mye mere hendvendelser i perioden og det er bra.

På minus sida :

- Fortsatt blir endel saker ubesvart. eller de trekker ut i tid- eller DS varslar ikke når ~~sv~~ svar kommer.
- Rutinekontakten mellom DS og laga fungerer svært ujevnt.
- DS har til dels store vansker med å få inn svar (særlig rapporter) fra laga.
- Det er en tendens til å skyve ansvar fra seg ved å overlate saka til DS/SK.

Alt i alt mener vi det er en viss framgang, og at det er gjort visse gjennombrudd i vansklighetene med å svare. Vi vil allikevel understreke at perioden har vist flere eksempler på svært ille behandling av hendvendelser. Dette er feil som svekker oss, og som i visse situasjoner kan få svært alvorlige konsekvenser.

KRITIKK

Det har vært reist mye, og til dels skarp kritikk av DS i den siste perioden. I all hovedsak har kritikken vært rett, den har gått på en rekke saker : Mye har konsen-

trert seg om manglende svar på hendvendelser, at vi ikke har leda laga på ulike områder, og at DS har hatt en for lite demokratisk stil. Kjerna i disse kritikkene er at DS er for fjernt fra laga.

Hvordan har arbeidet med kritikk/sjølkritikk vært ?

DS har inntrykk at det er svært ulike erfaringer her.

På pluss sida :

- Mer iver for å reise kritikk - bruke det som redskap for å rette på feil.
- Forsøk på mer åpen stil- mer mulighet til kritikk.
- Oppklaringsmøter har vært en bra metode de gangene det er prøvd.
- DS nedsatte en undersøkelseskommissjon etter skarp kritikk fra en avdeling som mangla kontakt og der uløste motsigelser lamma. Kommisjonene brakte fram mye matriale, stadfesta det meste av kritikken og stilte korrigeringsoppgaver. Disse blei til dels fulgt opp, men fortsatt står ting igjen.

På minus sida :

- Fortsatt er det tendens til å legge lokk på kritikken. Det gies ikke sjølkritikk "ved dørene" fra DS.
- Fortsatt er det en tendens til seine svar, og for lite åpen sjølkritikk.
- Det er en svakhet ved kritikk både i laga og mellom laga og DS/SK at det er tendenser til harde slag , "å ta mannen istede for feilen?".
- En svakhet i DS har vært at kritikk virker lammende på de som jobber

mød saka. De blir lamna av sjøl - ransaking og tenderer til å gruble mye over hvor store feil de gjør, istedefor å klare å bruke kritikken til å rette opp feila. - DS har også vært for forsiktige med å stille krav til avdelingene og å følge opp og kontrollere vedtak avdelingene har fatta, kritiske feil, gi råd og veiledning.

Alt i alt kan vi ikke si at det har vært noen framgang i å bruke kritikk/sjølkritikk som metode til å korrigere feil i partiet. Tvert om tyder erfaringene på at vi "står å stanger" , og utnytter dette våpenet dårliger enn før.

VI

LINJEKAMP I PARTIET

Det har vært mange store og viktige linjekamper i partiet i ÅM-perioden. Vi vil ta noen spesielt fordi det her står store motsigelser og noen fordi vi må diskutere åssen kampen føres.

APA.

Bruddet med APA har gitt oss mye å tenke på. På pluss sida kan vi føre at : vi økte tilliten til partiledelsens evne til analyse og grundig arbeid da Zerrit Populit kjørte ut. Det blei fulgt av en demokratisk behandling i partiet, som blei avslutta med en avstemming som viste enhet på at APA er blitt et revisjonistisk parti.

På den negative sida kan vi slå fast at motsigelser på ulike sider ved APA's politikk skulle vært diskutert før vi blei angrepet. Her er vi rett over på diskusjonen om forholdet vårt til sosialistiske land. Åpen uenighet med KKP i synet på Jugoslavia, og diskusjonene omkring brud-

det med APA har lagt grunnlaget for framgang på dette området.

MILITÆRPOLITIKKEN.

Her står det flere store og uløste motsigelser Noen endelig oppsummering finne ikke når dette skrives. For det første har diskusjonene avdekket mange forskjellige vurderinger av NATO/USA. For det andre er det fortsatt flere som står på parola "ikke et øre". Det er stor usikkerhet på når dette er ei riktig parole , og når den er feil. For det tredje er det usikkerhet på hvorvidt det er riktig av oss å kjempe ut vårt stadpunkt om kvinnelig verneplikt.

DE 5 SP:M: TIL INTERNASJONAL RESOLUSJON

Det er stor enhet på at APA er revisjonistisk. Men det er tendenser til å slå over og si at "APA aldri har vært bra".

Det er videre stor enhet på vurderinga av Vietnam, og full støtte til Kampuche. Men det er også en tendens til blind

støtte, overhodet ikke innse at Pol Pot har gjort feil.

Når det gjelder Kina's utenriks-politikk og 3.verden-teorien så støtter et overveldende flertall denne, men endel kamerater stiller seg skeptiske, og det er også noen som tar standpunkt mot. Dette er en svært viktig diskusjon å følge opp.

KINA

Så i innreiks - som utenrikspoliti-
tikken har vært emne for linje -
kamper. Internt har det ført til
mye diskusjoner, eksternt til at
vi en plass godtok parole mot
"grensekrenkninger i Indo-Kina"
I.mai, og flere steder at vi side-
stilte Kina's aksjon mot Vietnam
med Vietnams i Kampuchea.

Denne linje kampen er ytterst
gunstig for partiet, og for vårt
forhold til marxismen og de sosia-
listiske landa..

DET NASJONALE SPØRSMÅLET.

Kom i brennpunktet før I.mai for-
di 4-5 plasser spontant droppa ut
parole mot Vietnam i Kampuchea i
erhetsbestrebelsene med SV. DS
arbeidet mye med å argumentere
mot denne tendensen, men hendinga
peker på at det er svak forstå-
else for partilinja i forsvaret
av den nasjonale sjølråderetten.

ER UENIGHET OM LINJA BRA ?

Fakta viser at det er mange mot-
sigelser i partiet, et skarpere
klima enn før, mer uenighet. I
hovedsak er dette bra - det må
være uenighet, det driver debat-
t

ten framover i viktige spørsmål. Vi
må holde på at det er rimlig og bra med
mindretall - ellers vil det bli skjult
uenighet. Også i DS har det vært uenig-
het og flertall/mindretall i ulike sp.m.
Altså : Uenighet er bra og nødvendig.
Vi må bekjempe tendensen til å skulle
slåss til siste slag for full enhet i
alle saker.

VI MÅ HA EN SITUASJON SOM VIRKLIG INNBYR
TIL FRI DEBATT !

I en del saker har SK og DS prøvd å
kjøre ut en "åpen linje", utifra et syn
som sier at salt i maten er nødvendig.
(Salt = andre meninger.) Dette er ei linje
som står i motsetning til APA som sier
at uenighet i partiet er som bensin i
maten. Den "åpne linje" - et forsøk på
å få fram motsigelser - har vært brukt
bl.a. i skriv o.a. fra partiledelsen.
DS har også villet dette, bl.a. ved direkt
oppfordringer i matriell tilstyrene i
forbindelse med Kina's aksjoner mot
Vietnam.

Men det står opplagt mye igjen. Fortsatt
forekommer hard "dunking" i debatter som
gjør folk redde, og DS har i altfor stor
grad holdt den nye stilen "hemlig"
Sjølve det med viktigheten av å komme fram
med motsigelser - også de vi bare kan
begrunne følelsesmessig - er ikke tatt
opp til diskusjon. På oss til å komme fram
med at vi er redde for krigen. Hva med
unga mine? Er det verdt å få unger i ei
førkrigstid? osv osv. Vi må tørre å si
hva vi mener og tenker, og ikke holde det
for oss sjøl.

Med en slik åpenhet vil vi stykke demo-
kratiet og enheten i partiet - og der
åpenheten florerer har framgangen vært
stor.

Fortsatt er det langt fram til en stil uten "harde slag". Det gjelder å få til dette uten at en ~~gås~~ gir slipp på reel kritikk og sjølkritikk.

Et annet utslag av at uløste motsigelser ligger og ulmer er at det lett fører til personlige motsigelser. Et onde som er svært skadlig og "drepende".

Vi har inntrykk av at den åpne stilen begynner å slå rot i avdelingene. Men det var fortsatt flaut for noen å diskutere og stille seg tvilende til Kina's aksjoner mot Vietnam, dette viser at det ennå er et stykke igjen. Det er ei oppgave for oss alle, og spesielt ledelsen å se spørsmålsteget i øya på folk.

- En annen ting vi må få større åpenhet om er oppnådde resultater. Her har DS et stort ansvar. Et eks. : I Beretninga i fjor stod det at vervinga i perioden hadde vært bra. Dette stod nærmest i en bisetning. Dette er ei grov undervurdering av hva vi kan lære av de resultatene vi når. Det er svært viktig å få fram det vi faktisk har oppnådd (Maø b.5 s.37I)

- Vi må diskutere og få fram uenighet, men vi må også fatte vedtak om hva vi skal stå på utad slik at vi kan slå med ei knytt hand.. Men vi ønsker også åpning utad for å spre diskusjonen til andre enn oss sjøl. Her ligger det en fare for å svekke sentrallismen, få uklare linjer på hva som er internt og hva som er eksternt. Vi mener likevel at nå er hovedtendensen at vi er for "firkanta og stereotype utad.

- En annen feil i samme retning er idealisering av sosialistiske land og andre vi støtter (APA, Albania, Kina, Stalin m.fl.) Husk at så lenge det finnes motsigelser vil det være feil både i det vi sjøl gjør og i det andre gjør.

- Det finnes også en tendens til ordrbruk/uttrykk som dekker over motsigelser, og gjør folk redde for å stille spørsmål. Dette rammer kanskje nye kamerater hardest. Motsigelser må avdekkes for å kunne løses. Vi må spørre : "Hva mener du egentlig med det?" - sjøl om vi kanskje tror vi forstår. Vi må bestebe oss på å uttrykke oss slik at alle forstår hva vi mener.

- Åpenhet inspirerer til studier og diskusjon. At verden for oss og blir mer komplisert drar også i samme retning. Og det finnes uten tvil mye bra å studere. Men for mange er det å få tid til studier en bortimot uløslig motsigelse, som vi har kommet kort med å løse.

Det alle di forannevnte sakene diskuteres åpent har det økt entusiasmen, samholdet og det kollektive ansvaret. Assen kamepn for å styrke partiet føres er også et linjesp.m.. Ei linje sier at : "2 linjer i partiet er som bensin i maten" - ingen av oss vil si seg enig i det - men i praksis har vi enda mye av denne APA-revisjonisme.

Bedringa av KOS har vært et viktig framsteg for muligheten til å drive linjekamp . Men både DS og medlemmene viser fortsatt for lite initiativ i å utnytte denne muligheten.

Distriktskonferansen om faglig politikk og militærsp.m. våren 79 var et gunstig tiltak for å drive diskusjonen framover.

VII SITUASJONEN i ORGANISASJONSARBEIDET

STODA I PARTIET - ET UTGANGSPUNKT.

Ser vi på situasjonen i partiet 79 gir det grunn til lendel bekymring. Riktignok er stoda ulik fra plass til plass (jmf. Ullensaker som stilte RV-liste utifra 40 stemmer i 77), og fra kamerat til kamerat (jmf. en ganske risikø debatt i KOS). Men hovetrekket er at det mindre entusiasme for politisk arbeid enn før, at det mangler mer på pågangsmot, at flere går trøtt. Det er å likeens en sterkere tendens til å bli mer innadretta i arbeidet. Mere internt arbeid enn det som kommer ut som politiske initiativer og driv utad.

Vi trur at dette peker på at det er en fare for forsteining i partiet - at virksomheten bli ramling med tomtønner og mye arbeid for små ~~xxx~~ resultater. Det er absolutt nødvendig å komme ut av en slik situasjon. DS har arbeidet en god del for å finne fram til årsakene til dette, uten at vi har makta noe gjennombrudd - noe vei ut av uføret.

Sk vi klare det forutsetter det at vi finner fram til årsakene.

Vi tror årsakene er å finne både i og utafor partiet.

UTAFOR PARTIET

finnes de viktige endringene som har skjedd internasjonalt. Dette har vikra sterkt inn på oss - bevisst eller ubevisst. Likeens har verden blitt vanskeligere å forstå - det holder ikke med enkle sjemaer.

I Norge har det vært tilsvarende klare

tendenser til "ebbe" i klassekampen - bl.a. det som på folkemunne blir kalla høyrebølgen.

INNAD I PARTIET

trur vi at vi må leite etter årsaken på mange områder, og at et nøkkel-spørsmål er å se vår egen evne til å legge opp partiets politikk utifra virklichkeit og ikke utafra læreboka aleine ~~xxxx~~ Likeens trur vi det er særst viktig å rette søkelyset på organisasjonsarbeidet.

De sterke tendensene til brautende stil og bombastiske konklusjoner uten undersøkelser har også bidratt til en "forsuring" av partilivet - at mange blir forsiktige.

I Beretninga vil vi rette søkelyset på den indre situasjonen - konsentrert om arbeidet med organisasjonssaker. Det betyr ikke at dette er det eneste området av interesse. F.eks. trengs det absolutt et bedre grep om endringene i partiets ytre situasjon og den betydninga det har for oss. Noen vil mene at det er det viktigste.

Likeens kan det være viktig med et ideologisk oppgjør med dosmatismen eller en konsentrert jobbing med å avdekke feil i massearbeidet. DS har til nå ikke maktet å avdekke og avklare helheten i denne diskusjonen og velger derfor å ta opp en utvilksom sentral sak der vi tror det er mye å hente gjennom å endre arbeidet vårt ORGANISASJONSARBEIDET. Dette vil vi angripe fra et par synsvinkler - mye vil bli liggende.

DS SIN LEDELSE AV LAGA.

DS sin ledelse omfatter egentlig hele DS sitt arbeid - både ledelse av laga's arbeid og DS' egen saker. Her vil vi konsentrere oss om DS sin ledelse av laga.

I det forrige avsnittet pekte vi på DS sitt ~~arbeid~~ arbeid med å svare på henvendelser, kritikk og å drive fram arbeiddeling. I ledelsen av laga må vi se på det Mao stikkordsmessig kalles "å forene partiets almenne politikk med de særegne forholda, og å forene partiets ledelse med lagene."

FØRST : DET POSITIVE.

Ø Siden jul har DS fått sving på "Kamp og Seier". Det er en viktig framgang. Likeens har DS gjennom lange diskusjoner nådd enhet på å opprette underdistrikt noen steder mellom laga og DS.

Dette trur vi er et nøkkelledd i arbeidet med å få en nærmere og mer direkte ledelse. DS har også i arbeidet med siste årsplanutkjøret sendt ut et opplegg for særegen analyse av forholdene i distriktet, og gjennomført en viss særegen tillempling av årsplanoppgavene.

Dette gjelder både ~~arbeids~~ arbeidsdeling mellom lag og ulik prioritering lokalt, f.eks. i KK-arbeid, faglig osv.

Likeens mener vi at DS leder mer "avslappa" enn før, dvs. at det nå er ei linje for å gi mere rom for lokale planer, ei linje for å stole mer på lagas egne vurderinger, gi dem mere "makt".

Distriktet var for første gang ansvarlig for egen sommerleir, vandreleir i Femundmarka.(78) Denne blei svært vellykka, fostra deltagerne og gav mye entusiasme.

Våren 78 gjennomførte DS kaderkurs for omlag 10% av medlemmene hvor sp.m. omkring imperialisme og metoder for ledelse blei grundig diskutert, og nivået blei høyna.

I forbindelse med den forrige årsplanen fra SK la DS opp til en grundig forberedelse og tillempling og avdelingene blei kommisert av folk som fikk rettleiing direkte fra DS.

I forbindelse med anti-byråkrati-kampanja gjennomførte DS flere undersøkelsesmøter med utvalgt avdel. som ga bra resultat.

DS har videre gått i spissen for å drive fram enhetsarrangement i distriktet, arrangement som også har hatt stor betydning som forbilder for resten av landet.

Perioden som helhet har også vist en fortsatt økning i medlemstall.

Vi kunne fortsette, og vi kan se at vi uten tvil har oppnådd mye, og at vi har styrka oss som en sjølstendig del av partiet.

SÅ TIL SVAKHETENE:

En del svakheter stod spesielt sterkt i fjor høst, og en del år fortsatt. Viktigst er det etter vår mening at DS ikke har klart å lage et slagkraftig system av partiorganisasjoner i distriktet som "slår som en mann". I mange saker står DS fjernt fra laga, det blir fatta vedtak i DS som ikke blir sikra satt ut ilivet, eller som bare blir mye arbeid og lite resultat. F.eks. jobba DS en god del med å bakke opp Tandberg-saka, men en

masse tiltak rant bare ut i sanda. Dette peker på at arbeidet med å drive organisasjonen har kommet svært kort i vårt distrikt. Dette er ikke noe praktisk sp.m. Det er politikk og viktig politikk. Erfaringene viser at det både i DS og laga har vært en skarp tendens til å se på organisasjonsarbeid som "praktisk" teknisk arbeid - noe som ikke skulle diskuteres, bare gjøres. Me linjediskusjonene om I.mai-paroller eller militærprogram opptar mye så viser erfaringene at vi driver et tildels primitivt arbeid med å organisere I.mai-bevegelsen eller drive partiapparatet.

Systemet for oversending av matriell mellom DS og laga er et eksempel på dette. Her har det vært mye rot, sommel og liten oppmerksomhet. Følgen er at utmerkede politiske linjer ikke kommer fram til laga - eller kommer for seint. Eller omvendt, at viktige kritikker blir forsinka på veine eller blir liggende. Det fører vidare til vanskligheter med å framskaffe kader, sommel med overføringer, ja til og med rot med søknader om medlemskap.

Finnes eksempler på rutinerapporter som ikke har kommet fram. Det har vært slapphet med rapportkrav, og lite kritikk fra DS om rapporter utelir.

Mange sier at DS er for anonym som politisk ledelse.

Vi har vært for lite flinke til å drive fram politikks diskusjon på ulike felt. DS-nytt har blitt for mye direktiv og for lite begrunning. KOS har tiltider vært helt ubruklig som diskusjonsblad.

Selv om det har vært framgang m.h.t. arbeidsdeling så har feil med dette spesielt tendenser til bort-delegering ramma flere områder av arbeidet vårt. Særlig ser vi dette i kvinnearbeidet og ikke minst i ungdomsarbeidet. Der har kaderen blitt stående mye ~~st~~ aleine.

Når det så oppå dette kommer sjokkrapporter om partiøkonomien, og planer må endres over natta, så er det ikke rart at det utvikler seg mismot og mistru til ledelsen, både sentralt og i distriktet.

Under årsplanforberedelsene stod det i DS en kamp om anti-byråkrati skulle inn som ei prioritert oppgave, og førest vidare som ei kampanja fra forrige årsplan. Dette gikk flertallet i mot.

Vi må kunne slå fast at DS tiltross for dette har nådd endel resultater på de områdene som er nevnt ovafor.

DELING

En viktig diskusjon DS har gjennomført det siste året har vært sp.m. om eventuell deling av distriktet, opp imot oppretting av underdistrikter. DS vedtok i fjor høst å gå inn for ~~en~~ deling utifra problemer med å jobbe nært til laga.

SK ønska ikke deling ut fra hensynet til partiets organisering som helhet. DS gikk da inn for oppretting av underdistrikter på noen områder. Disse er oppretta nå, men det er for tidlig å si noe sikkert om hvordan det vil fungere.

Det er grunn til å slå fast at hver-

ken DS - eller for den saks skyld heller ikke laga - har jobba for en politisk korrigering av de organisatoriske feila. Riktignok har endel av det organisatoriske arbeidet bedra seg i 79, men det står mye igjen for å stå ke opp nye linjer og prinsipper å jobbe etter. Dette skjer samtidig med at kravene til organisasjonsarbeidet vårt øker sterkt. Det har blitt mange flere lag i distriktet og mange flere medlemmer. Kravet til arbeidsdeling har økt. Og det har også blitt en situasjon med mere uenighet innad som krever et bedre organisasjonsnett.

I tillegg har avd.'s evne og vilje til å kritisere og be om hjelp blitt stykka. Dette har ført til organisatoriske problemer som DS til nå ikke har klart å løse.

Vi mener at feilene er viktige og at de det siste perioden har hindra arbeidet vårt mye. Selv om det er lyspunkter og framganger må vi sammenfatte at det har stått og fortsatt står et avvik i distriktet på organisasjonsarbeidet. Det betyr at vi har drevet dette arbeidet med store feil i perioden, ja så store feil at det alt i alt har bidratt til å brette ned partiapparatet.

At det er et avvik vil si at de feila det det er saakk om er så viktige at de kan rive ned partiapparatet viss de ikke blir korrigert. Vi tror det første skrittet må være å få klarhet i at organisasjonsaker er politiske spørsmål - ikke praktiske.

DEMOKRATISK SENTRALISME.

Mange problemer i org.arbeidet knytter seg til den dem.sentralismen. Vi kan ikke stille dette allment: Styrk dem.sentr., styrk demokratiet, styrk sentralismen. Det vil nemlig alltid være en kamp mellom dem. og sentr., og denne kampen er nødvendig.

Behovene vil skifte etter situasjonen. Her er noen synspunkter til debatten:

Partiet sentralt lager for store planer, med for liten rot i virkeligheten. De tar ikke hensyn til at folk ikke lenger er ugifte studenter, og at partiarbeidet lokalt ofte trenger mye tid til lokale saker. DS og lagsstyrene godtar dette i for i stor grad. Lokalt er det for liten sjølstedighet. Selv om SK og DS i ord og dels i handling har gitt laga mer spillerom, så er det langt ifra nok rom ennå.

En annen sak som svekker enheten mellom ledelse og grunnorg. er at DS har jobba for fjernt fra laga og deres problemer. Dette utvikler misstillit.

Samtidig peker mange oppsummeringer på at det trengs større disiplin - det er tendenser til liberalisme, "gå trøtt" og til at arbeidsdeling lager skott til andre oppgaver.

Demokratisk sentralisme - problemet kan samles i parolen: "MER MAKT TIL LAGA". DS må stå jobbe for at felles planene skal bli mindre omfattende, og

- og overlate mer til lokal prioritering. DS og SK trenger mer kritikk og hjelp for å løse dette. Det er ikke lett å prioritere ned viktige felles oppgaver, men det er nødvendig å gå hardere fram..

Viss en skal lykkes i å utvikle "mer makt til laga" så må DS bruke mye mer tid på å lære opp laga til å bli mer sjølstendige. DS må bruke mere tid på kontroll og oppfølging. Følgelig må DS være hardhendt med å prioritere ned andre saker, og heller varsle laga om at det og det ikke vil bli gjort.

TO PUNKTER OM MASSELINJA.

En del kamerater har viktige synspunkter på dette i beretningsdiskusjonen. Her vil vi ta opp to av dem. Det ene er en tendens til å undervurdere massenes initiativ og synspunkter. Partiet og partiledelsen har en tendens til å gi for liten plass til å knytte bånd mellom oss og massene. Vi overvurderer oss sjøl.

Det andre er en tendens til å undervurdere den lange, seige kampen lokalt for å få fram kampsaker. I stedet tenderer vi til å gjøre det som ishockey blir kallt "å toppe laget" - dvs. å kjøre alle krefter fra oppgave til oppgave for kort-siktig vinning.

ALT I ALT

Det er gjort endel bra saker på org. området, men svakhetene feila og de uløste sakene overskygger dette. Derfro mener vi det er rett å holde på at det står et avvik i dette arbeidet at dette er de viktigste feila å rå bukt med nå, og at vi må jobbe på sikt

med å korrigere feila. Det finns ingen rask og enkel vei ut av uføret.

I utgangspunktet for beretningsdisk. stilte vi sp.m. om DS var blitt flinkere til å lede ?

Vi mener at feila i organisasjonsarbeidet gjør at konklusjonen må være at DS har leda svakere enn før perioden sett under ett.

DEN VIKTIGSTE FORM FOR KAMP MELLOM BORGLIG OG KOMMUNISTISK TENKING I DISTRIKTSPARTIET

Ved forrige ÅM blei det vedtatt at det fortsatt var høyrefeil - men ikke så entydig som før. Det var i 77 Erfaringene har vist at det var gunst at beretninga den gangen stilte sp.m. mer åpent. - At det var ulike tendenser og en situasjon der en ikke kunne bruke skjema.

Men Beretninga ga egentlig lite veiledning ut over dette, bortsett fra at den pekte på at feila ikke var knytta til bare ett område. Den stilte oppgava med "å korrigere allsidig". I praksis førte dette til at en slo i alle retninger.

I 79 er situasjonen mye endra. Vi legger fram at vanskelighetene i org. arbeidet er viktigst. Dette har stor betydning fro arbeidet framover. Vi mener at disse feila - og erfaringene fra de andre områdene av arbeidet - trekker i retning av at vi må slå fast at den viktigste formen for kamp mellom borgerlig og kommunistisk tenking i distriktpartiet er :

En tendens til å unnlate å søke sannhet gjennom å undersøke fakta, men isteden ukritisk slutte seg til en lære uten å tillempe og prøve den etter de lokale forholda.

Noen vil kalle dette dogmatisme, noen subjektivisme, noen idealisme. Vi trur det er best å legge fram mening konkret.

- i økonomiarbeidet har vi tura fram og bevilga etter det som var "nødvendig" ikke det vi hadde råd til.

- Vi har i praksis både i DS og i laga tendert til å undervurdere linja for organisering, for hvordan vi fylker oss effektivt, og vi har gått ut fra "boka" og ikke erfaringene.

- Vi har rett nok utvikla endel på arbeidsdeling og lokalt spillerom, men tendert til å unnlate å legge om parti-stilen etter at arbeidsmåten vår har kjørt seg fast.

- Vi tenderer til å bli slått av banen av hendinger som ikke passer med "lære-boka", når praksis avslører et glans-bilde vi har hatt av sosialismen.-

- Vi har tendenser til å legge parti-planer ut fra situasjonen i klassekam-pen , men ikke å ta nok hensyn til hvilken styrke vi faktisk har.

- Vi tenderer til å stille krav til oss sjøl og andre i partiet ut fra hva som "trengs" - men uten å se på de mot-sigelsene som må løses på veien.

Dette fører typisk til "harde slag i diskusjoner, moralsk pekefinger på feil, krav om partiet må prioritere alt høyere - og samtidig til nederlagstemning fordi det ikke går.

En annen svakhet er at vi ofte er en-sidige, dvs. vi drøfter ikke begge sider i det som hender.

Mao : " Sektretærene i partiavd. våre forstår virkelig dialektikk - for når de forbereder rapporter til avd.møtene slår iver de vanligvis opp to poster i notisboka : Først det bra som er oppnådd - for det nadre feilene. ett deler seg i to - dette er en universell fore-teelse og dette er dialektikk." Her vurderer vi ofte ensidig, særlig er vi lite flinke til å lære av de bra tinga vi gjør - "partiet gjør bare feil , men går framover", "kadern gjør bare feil , men er almennt ste... . En slik stil sprer mismot.

Det samme gjelder taktikk : Vi tenderer til å synes at DNA-folk er noen re-aksjonære folk tvers gjennom - at de ikke deler seg i to.

Og i politikk : Vi klarer ikke å ana-lyserer både sterke og svake sider f.eks. ved Kina.

Av disse to svakhetene (ikke å bygge på virkligheten, og å tenke ensidig) mener vi den første er viktigst

INNHOOLD :

=====

- s.2 Innledning
- s.2 Situasjonen nasjonalt og internasjonalt
- s.5 Viktige oppgaver i perioden
 - Forrige årsplan
 - Arbeidet med "Klassekampen"
 - Arbeiderklassen og krisa
- s.II ... Arbeidet med parti-økonomien
- s.I2 ... Kampen mot byråkratiet.
 - Arbeidsdeling
 - Henvendelser
 - Kritikk
- s. I4 ... Enhet og linjekamp i partiet.
- s.I7 ... Situasjonen i organisasjonsarbeidet.
- s .2I ... Den viktigste formen for kamp mellom
borgerlig og kommunistisk tenking i partiet.

TOM SIDE